

# CERCETAȚI SCRIPTURILE —

## Partea 9, RUT 2

Să deschidem Bibliile la Matei capitolul 13. Vom continua cu subiectul nostru „Cercetați Scripturile”.

M-am bucurat mult de acest subiect, iar astăzi vom mai arunca încă o privire asupra lui Rut.

Matei 13.16-17:

*„Dar  
ferice de ochii voștri că văd și de urechile voastre că aud!*

*Adevărat  
vă spun că mulți proroci și oameni neprihăniți au dorit să  
vadă lucrurile pe  
care le vedeți voi, și nu le-au văzut; și să audă lucrurile pe  
care le auziți  
voi, și nu le-au auzit.”*

Putem spune: „Amin!” Amin! Putem spune:  
„Suntem mulțumitori, Doamne, pentru tot ce ne-ai dat, dar  
suntem aici ca să  
primim mai mult.”

Acum vom merge la Matei 1. Noi suntem foarte familiarizați deja cu acest pasaj al Scripturii. Este

minunat cât de multe lucruri pot ieși la suprafață din câteva versete. Totul a ajuns să fie foarte entuziasmant pentru mine. Eu nu am plănuit să mergem atât de departe, atât de adânc, dar pe măsură ce mergem mai departe, înțeleg că deși am trecut prin Tamar, Rahav, iar acum prin Rut, există lucruri pe lângă care am trecut. Dacă va mai fi timp și Domnul va îngădui, ne vom întoarce înapoi, iar atunci vom vedea mai mult, pentru că noi nu putem predica decât atât cât ne dezvăluie Domnul.

***„Cartea neamului lui Isus Hristos, fiul lui David, fiul lui Avraam.***

***Avraam a născut pe Isaac; Isaac a născut pe Iacov; Iacov a născut pe Iuda și frații lui;***

***Iuda a născut pe Fares și Zara, din Tamar; Fares a născut pe Esrom; Esrom a născut pe Aram;***

***Aram a născut pe Aminadab; Aminadab a născut pe Naason; Naason a născut pe Salmon;***

***Salmon a născut pe Boaz, din Rahav; Boaz a născut pe Obed, din Rut.” (v.1-5).***

Aceasta este femeia la care ne vom opri

astăzi. Acum vom merge la cartea lui Rut capitolul 1. Vă rog să vă țineți Bibliile la îndemână pentru că astăzi vom citi puțin din Rut.

Fratele Branham a spus în mesajul „Apocalipsa capitolul 5:

„Astăzi doresc să încep chiar de aici și să vorbesc despre Rut și Boaz.

Există patru staționări sau patru joncțiuni cu Rut și Boaz. Prima este Rut hotărându-se.

Despre aceasta am vorbit duminica trecută, despre „Rut hotărându-se”. Nu am trecut de aceasta, ci am ajuns doar până aici. Dacă ne uităm la cartea lui Rut, putem vedea că este împărțită foarte clar, în patru capitole: primul capitol cuprinde hotărârea sa, al doilea – slujirea sa, al treilea este odihna, iar al patrulea, răsplata. Cartea este împărțită destul de clar.

Câți dintre voi m-ați auzit predicând mesajul? Vă rog să ridicați mâinile. Cred că l-ați auzit cu toții. L-am predicat acolo și-l avem pe casete și așa mai

departe.

*Mai*

*întâi, Rut a trebuit să decidă dacă urma să meargă sau nu în această țară cu Naomi. Ea a trebuit să ia o decizie. Apoi, după ce a ajuns acolo, următorul lucru pe care a trebuit să-l facă a fost să slujească pe pământul lui Boaz; acolo afară, desculță, adunând în urma secerătorilor, slujind. Apoi, după ce a primit trecere în ochii lui Boaz, ea a trebuit să aștepte până când Boaz a făcut lucrarea de răscumpărător înrudit, să ia înapoi tot ceea ce a pierdut Naomi, ca s-o aducă înapoi pe Rut, moabita. Iar apoi, în ultimul stadiu, Rut a fost răsplătită.*

*Acum,*

*fiți atenți, Rut hotărându-se, perfect...*

*Oh,*

*dacă cineva spune că această Biblie nu este inspirată, ceva este în neregulă cu omul acela. Fiecare Cuvânt al Ei este inspirat, fiecare Cuvânt al ei se potrivește perfect la locul lui. Totul merge perfect împreună ca și zimții de la o roată mare care se învârte..."*

Cu cât Dumnezeu ne descoperă mai mult, cu atât putem vedea mai mult cât este de precisă Biblia. Este

precisă în cuvinte,  
în fraze, în felul în care sunt aliniată lucrurile.  
Întotdeauna în Biblie se  
petrec lucruri ciudate, care la prima vedere nu au nici un  
sens și arată ca și  
cum nu ar fi în ordine sau nu ar fi aliniată corect, cuvintele  
fiind așezate  
într-un fel ciudat, dar când Domnul aduce descoperirea, putem  
vedea că ele sunt  
exact cum ar trebui să fie.

Așadar, de fiecare dată când ne lovim de ceva  
ciudat, ar trebui să ne oprim și să spunem: „Este ceva acolo.  
Nu știu ce este,  
dar există ceva ciudat în legătură cu pasajul acesta. El nu  
este ciudat numai  
de dragul de a fi ciudat, ci este ciudat ca să ne atragă  
atenția, pentru că Dumnezeu  
Se descoperă, El Se ascunde și Se descoperă în simplitate. Și  
tot ce Își va  
învăța vreodată Mireasa, se află chiar aici în această  
Carte.” Tot ce face El și tot ce trebuie să știm noi  
este aici, dar nu a fost predicat pentru epocile anterioare,  
pentru că ei nu  
puteau cunoaște aceste lucruri. Nu. El a trebuit să le ascundă  
în plină vedere.

Deci, El a scris lucrurile într-un fel în  
care chiar dacă le citim de nenumărate ori, vom trece pe lângă  
ceea ce ar  
trebui să vedem. Dar dacă El ar regla numai puțin luneta  
înțelegerii noastre, dacă  
ar aduce numai puțină claritate asupra vederii noastre, dacă  
ar regla numai  
puțin binoclul, totul s-ar clarifica dintr-o dată, iar noi am

înțelege tot ceea  
ce a zăcut tot timpul chiar aici. Am spus de multe ori că noi  
nu trebuie să  
revizuiim Biblia, că nu trebuie să purtăm discuții asupra  
tuturor acestor  
lucruri, ci ar trebui să le luăm pur și simplu așa cum sunt,  
pentru că Dumnezeu  
are felul Său de a desfășura lucrurile, de a le dezvălui.

Fratele Branham ne-a spus că în această  
poveste au existat patru joncțiuni. Noi am vorbit destul de  
mult despre cifra „patru”.  
Astfel, putem vedea aceste patru femei grupate în primele șase  
versete  
din Matei: Tamar, Rahav, Rut și Bat-Şeba. Există patru stadii  
ale restituirii,  
patru stadii ale bobului, patru ungeri ale epocilor  
bisericii. Noi am parcurs  
aceste lucruri, am parcurs chiar și cele patru stadii în care  
Elisei l-a urmat  
pe Ilie: de la Ghilgal la Betel, de la Betel la Ierihon și  
de la Ierihon la Iordan. După ce au trecut Iordanul, Ilie a  
fost luat  
sus, dar slujba care fusese peste el, mantaua sa, a căzut  
peste Elisei. Atât  
Ilie cât și Elisei au intrat prin perdea în Sfânta Sfintelor,  
dar numai Elisei  
a ieșit afară, numai Mireasa, cu aceeași slujbă care a fost  
peste Hristos. Astăzi,  
aceeași slujbă este peste Ea. acum, Ea are dubla măsură,  
mantaua, Ea are  
slujba.

Apoi, Elisei a trecut Iordanul înapoi și s-a  
întors la Ierihon, unde s-a întâlnit cu cei cincizeci de

profeți care i-au spus: „Avem cincizeci de bărbați viteji pe care am putea să-i trimitem să-l caute pe Ilie”, dar el le-a zis: „Vă pierdeți timpul pentru că slujba aceea este chiar aici, ungera aceea este aici.” Ei au spus însă: „Nu, noi îl vrem pe Ilie!”, și au plecat să îl caute. L-au căutat trei zile, dar nu l-au găsit nicăieri. El le spusese să nu meargă, dar ei l-au întrebat încă o dată, iar atunci le-a zis: „În ordine, faceți ce vreți, dar nu-l veți găsi.” Când s-au întors, după trei zile, ei au spus: „Nu l-am putut găsi”, iar Elisei le-a zis: „V-am spus de la început că nu-l veți putea găsi. Ceea ce căutați voi este acum într-un alt chip.”

Nu este Biblia frumoasă? Noi știm că există patru stadii de restituire a plantei de grâu: tulpina, inflorescența, pleava și bobul. Noi vom urmări aceasta prin cartea lui Rut care este restituirea Bisericii.

Să mergem deci, în Rut 1.1-5:

*„Pe vremea judecătorilor, a fost o foamete în țară. Un om din Betleemul lui Iuda a plecat cu nevastă-sa și cu cei doi fii ai lui să locuiască pentru o vreme în țara Moabului.*

*Numele*

*omului aceluia era Elimelec, numele nevastei lui era Naomi și cei doi fii ai*

*lui se numeau Mahlon și Chilion: erau efratiți, din Betleemul lui Iuda.*

*Ajungând în țara Moabului, și-au așezat locuința acolo.*

*Elimelec, bărbatul Naomei, a murit, și ea a rămas cu cei doi fii ai ei.*

*Ei și-au luat neveste moabite. Una se numea Orpa și cealaltă, Rut și au locuit acolo aproape zece ani.*

*Mahlon și*

*Chilion au murit și ei amândoi, și Naomi a rămas fără cei doi fii ai ei și fără bărbat."*

Aici, putem vedea că Elimelec a părăsit țara făgăduită, dar un evreu nu trebuie să-și părăsească niciodată țara sau poziția sa. El și-a părăsit poziția din cauza foametei, iar noi am vorbit despre faptul că Dumnezeu aduce în viața noastră greutăți ca să ne testeze credința.

Astfel, fratele Branham a spus că uneori ne rugăm, iar după ce ne rugăm, starea noastră devine mai rea. El a spus că atunci ar trebui să mărturisim pentru că acesta este un semn sigur că am fost vindecați. De multe ori, înrăutățirea stării noastre nu este



decât un test  
pentru a vedea dacă credem sau nu, pentru că credința noastră  
nu este bazată pe  
simptome, ci pe Cuvânt. Indiferent dacă starea noastră devine  
mai bună sau mai  
rea, aceasta nu schimbă făgăduința dată în Cuvânt și anume, că  
noi suntem  
tămăduiți prin rănilor Lui. Așadar, când starea noastră se  
înrautățește este  
timpul să spunem: „Slăvit să fie Domnul, sunt vindecat!”  
Vedeți, eu nu mă bazez  
și nu-mi bazez credința pe ceea ce simt în trup și nu spun:  
„Dacă mă simt mai  
bine, am credință, dar dacă mă simt mai rău nu mai am  
credință.” Credința nu se  
bazează pe sentimente! Descoperirea (credința) merge dincolo  
de ceea ce simțim:  
„Eu am credință în Cuvântul lui Dumnezeu, în faptul că  
Cuvântul Lui nu va da  
greș, nu va eșua.” Ce va urma? Dumnezeu va îngădui să lovească  
foametea.  
Aceasta nu este o Evanghelie a prosperității, ci este o  
Evanghelie adevărată, o  
Biblie adevărată. Ea nu va fi întotdeauna prosperă, voi nu  
veți fi întotdeauna  
sănătoși și nu toate lucrurile vor merge întotdeauna bine,  
pentru că Dumnezeu  
Își testează și Își dovedește copiii. Ce caută El? O  
reflecție a ceea ce este  
El.

Elimelec a părăsit țara făgăduită și a intrat  
în denotațiuni, iar când el și familia sa erau acolo, el și  
cei doi fii ai  
săi au murit. Naomi a trecut prin primele epoci ale bisericii  
regăsindu-se apoi

în epoca întunecată.

Fratele Branham a spus în mesajul „**Răscumpărătorul înrudit**” din anul 1960:

*„Această poveste începe cu o femeie iubitoare și dulce care se numea Naomi. „Naomi” înseamnă „plăcută”. Soțul ei a fost Elimelec și înseamnă „închinare”. Familia ei este închinare plăcută.”*

Putem vedea că totul a început bine. Când s-au căsătorit, ei erau în moștenire, în țara făgăduită; ea era plăcută, soțul ei era închinare, deci familia a început printr-o închinare plăcută. Dar necazul a început să lovească undeva, iar noi vom vedea ce va sublinia fratele Branham în continuare:

*„Ei au avut un fiu „Mahlon” care înseamnă „boală”, iar „Chilion” înseamnă „pribeag, mohorât, trist.” Aceasta era familia.*

*De aici înțelegem că s-a întâmplat ceva de la căsătoria lor când numele celor doi era „închinare plăcută” până acum când își numesc copiii „boală” și „necaz”. Starea lor s-a schimbat, ei mărturiseau starea din jurul lor și nu făgăduința dată lui Avraam. Noi trebuie să fim foarte atenți cu mărturia noastră,*

ce mărturie avem.

*În țara*

*Israelului a venit o foamete, și prima greșeală pe care o poate face un evreu este să-și părăsească țara, pentru că Dumnezeu le-a dat acea țară. Când Dumnezeu i-a dat această țară lui Avraam, i-a spus să n-o părăsească, dar el a făcut greșeala să meargă jos în Gherar și a intrat în bucluc. Un evreu nu trebuie să părăsească Palestina niciodată. Acela este locul său. Ei au fost împrăștiați în toată lumea, dar acum se întorc din nou înapoi.*

*Biserica*

*nu trebuie să părăsească niciodată Cuvântul, fiindcă Acesta este locui ei. Aceasta este ceea ce s-a întâmplat în prima epocă a bisericii. Ea a părăsit Cuvântul și a început să ia părerile oamenilor pentru o înțelegere mai bună sau pentru ceva mai rezonabil, mai logic sau mai ușor de înțeles. Ea și-a părăsit țara și a mers jos în Moab.”*

În mesajul **„Dumnezeu identificat prin caracteristicile Sale”** din anul 1964, fratele Branham a vorbit despre călătoria Exodului și a spus următoarele despre Moab:

„În

*drumul său spre țara făgăduită, Israel a intrat în contact cu fratele său denominațional, Moabul. În nici un caz, Moab nu era păgân. El era fiul fiicei lui Lot.*

*Aș vrea să observați aceste două națiuni în antiteză. Acolo era Israelul, iar ei erau pribegi, fără o națiune în care să meargă, fără conducători sau împărat, fără demnitari, fără nimic. Nu erau decât un popor în drum spre țara făgăduită, iar aici, au trebuit să treacă prin țara Moabului. Era exact în linie cu făgăduința.*

*Moabiții credeau și ei în IaHVeH și aveau un profet, iar Israel avea și el un profet. Ambii aveau profeți.”*

*Așadar, moabiții credeau în IaHVeH. Ei erau verișorii Israelului, nu erau departe, nu erau păgâni sălbatici, ci aveau ceva similar cu israeliții. Fratele Branham i-a numit „grupul denominațional”. Ei aveau sistemul denominațional, dar nu aceasta era direcția în care trebuiau să meargă israeliții. Noi știm că Israelul a intrat în bucluc prin faptul că i-a îngăduit lui Balaam să-i ispitească amestecând închinarea lor cu a moabiților, deși trebuiau să rămână separați.*

Și iată că, câteva generații mai târziu,  
Elimelec a fost dispus să părăsească Cuvântul și să se  
întoarcă în părerile  
denominaționale, din cauză că făgăduințele nu se împlineau așa  
cum credea el că  
trebuiau să se împlinească. El căuta pâine, dar se afla în  
Casa Pâinii lui  
Dumnezeu. El locuia în Betleem, în Casa Pâinii lui Dumnezeu,  
dar uneori putem  
avea foamete în viața noastră chiar în Casa Pâinii lui  
Dumnezeu.

„Cum este posibil? Cum se poate întâmpla așa  
ceva, doar suntem Mireasa, suntem aleșii Domnului? ”

De ce s-a întâmplat aceasta cu Israelul? Este  
același motiv. Care este acesta? Ca s-o testeze, ca să  
dovedească faptul că Ea  
nu va cădea așa cum a căzut Eva. Ea va fi testată și se va  
dovedi că a  
biruit prin faptul că a păzit fiecare Cuvânt.

Așadar, ei au alunecat în Moab, în grupul  
denominațional. Ei nu ar fi trebuit să fie niciodată acolo,  
dar ieșind afară,  
urmau să treacă prin patru stadii ale restituirii: prin  
neprihănire, sfințire  
și botezul Duhului Sfânt care este de fapt restituirea  
darurilor, iar  
apoi este Duhul Sfânt Însuși.

Când Naomi a ieșit afară, au ieșit două vițe  
cu ea: Orpa și Rut. Orpa era așa-zișii credincioși, dar Rut

simboliza

credincioșii adevărați. Orpa credea că vrea să se întoarcă în țară cu Naomi

și a spus: „Voi merge.” Era determinată să meargă, dar când Naomi a început

să-i explice greutatea și încercarea, sacrificiul pe care trebuia să-l facă,

ea a spus: „Nu, cred că mă voi întoarce înapoi în denomițațiuni.” Dar lui Rut

nu i-a păsat ce va avea de înfruntat, ea a mers înainte.

Să citim de la versetul 18 la versetul 21.

Naomi a încercat de două ori s-o trimită pe Rut înapoi, dar ea a refuzat:

*„Naomi,*

*văzând-o hotărâtă să meargă cu ea, n-a mai stăruit.*

*Au călătorit împreună până ce au ajuns la*

*Betleem. Și când au intrat în Betleem, toată cetatea s-a pus în mișcare din*

*pricina lor și femeile ziceau: „Naomi este aceasta?”*

*Ea le-a zis: „Nu-mi mai ziceți Naomi*

*(Plăcută), ziceți-mi Mara (Amărăciune), căci Cel Atotputernic m-a umplut de amărăciune.*

*La*

*plecare eram în belșug, și acum Domnul mă aduce înapoi cu*

*mâinile goale. De ce  
să-mi mai ziceți Naomi, când Domnul S-a rostit împotriva mea  
și Cel  
Atotputernic m-a întristat?"*

Aici, ea se afla în Tiatira, în epoca  
întunecată pentru că pierduse totul și nu mai avea nimic. A  
plecat în belșug,  
dar s-a întors cu mâinile goale. Însă urma să existe o  
restituire, Cuvântul  
urma să fie restituit, iar ea se întorcea înapoi pentru că a  
auzit că era Pâine  
în Betleem; a auzit despre trezirea lui Luther, a auzit că  
exista Ceva ce putea  
s-o scoată din epoca întunecată și putea găsi Pâine. Ea nu a  
găsit Pâine în  
denominațiunii, ci tot ce a putut găsi a fost pierderea a tot  
ce avea.

*„Astfel  
s-au întors din țara Moabului Naomi și noră-sa Rut, Moabita.  
Au ajuns la  
Betleem la începutul seceratului orzurilor.” (v. 22).*

Noi am vorbit despre „Rut hotărându-se”,  
acesta fiind capitolul unu din cartea lui Rut, dar astăzi vom  
merge mai  
departe, la „Rut slujind”, adică la capitolul doi, stadiul  
sfințirii.

*„Naomi  
avea o rudă după bărbat. Acesta era un om foarte bogat, din  
familia lui*

*Elimelec, și se numea Boaz.*

*Rut,*

*Moabita, a zis către Naomi: „Lasă-mă, te rog, să mă duc să strâng spice de pe câmpul aceluia înaintea căruia voi căpăta trecere.” Ea i-a răspuns: „Du-te, fiica mea.”*

*Ea s-a*

*dus într-un ogor să strângă spice pe urma secerătorilor. Și s-a întâmplat că ogorul acela era al lui Boaz, care era din familia lui Elimelec.” (Rut 2.1-3).*

*„...S-a*

*întâmplat că ogorul acela era al lui Boaz, care era din familia lui Elimelec.”*

Cuvântul „s-a întâmplat” de aici

înseamnă „întâmplare, șansă, noroc sau soartă.”

Ele s-au întors în țară sărace, nemaivând

nimic, iar Rut a ieșit să adune spice din câmp ca cineva care era sărac sau în

sărăcie. Ele nu aveau câmpuri de secerat, nu aveau nici un venit, nu aveau

nimic, dar au profitat de ceva ce era scris în Lege, de ceva care le îngăduia

să strângă spice de pe câmp în urma secerătorilor. Așadar, Rut s-a coborât

acolo, potrivit Legii, ca să adune atât cât putea pentru a



supraviețui. Dar s-a întâmplat ca ea să ajungă în câmpul lui Boaz, Boaz fiind un simbol al lui Hristos. Credeți că lucrurile s-au petrecut întâmplător în Scripturi, sau Rut a fost rânduită mai dinainte să ajungă în acest ogor? Rut nu știa că a fost rânduită. Ea s-a trezit în dimineața aceea cu dorința să meargă să găsească ceva de mâncare pentru ca ea și soacra ei să poată trăi, dar pașii ei au fost călăuziți de Domnul. Fără îndoială, în dimineața aceea s-a confruntat cu o alegere, a ieșit pe ușă și s-a întrebat dacă s-o ia la dreapta sau la stânga, să meargă mai departe sau să se oprească într-un anumit loc? Ceva a mișcat-o, ceva a dus-o într-un anumit loc, ceva a oprit-o într-un anumit câmp, iar acel câmp era al lui Boaz, și ea a rămas acolo, „din întâmplare”. Dacă privim la poveștile noastre, a celor care nu au fost aici, care nu au crescut în Mesaj, ci au venit dinafară, a existat ceva ce s-a întâmplat din „coincidență”, s-a întâmplat ca noi să întâlnim pe cineva care avea o credință ciudată, și am fost destul de curioși ca să ascultăm o casetă sau să citim o predică. Dar acesta nu a fost un accident, nu a fost o întâmplare, nu a fost soarta. *„Pașii celor neprihăniți sunt călăuziți de Domnul.”* Dumnezeu S-a asigurat ca noi să ajungem în câmpul potrivit și să începem să culegem acolo.

Rut a trebuit să ajungă pe câmpul care-i aparținea lui Boaz. Noi a trebuit să găsim câmpul

Răscumpărătorului înrudit, al  
lui Hristos. Afară sunt tot felul de câmpuri, dar există numai  
unul care-i aparține  
Răscumpărătorului înrudit. Aici este Sămânța.

„Și  
iată că Boaz a venit din Betleem și a zis secerătorilor:  
„Domnul să fie cu  
voi!” Ei i-au răspuns: „Domnul să te binecuvânteze!”

Și Boaz  
a zis slujitorului însărcinat cu privegherea secerătorilor: „A  
cui este tânăra  
aceasta?”

Slujitorul  
însărcinat cu privegherea secerătorilor a răspuns: „Este o  
tânăra moabită, care  
s-a întors cu Naomi din țara Moabului.

Ea a  
zis: ‘Dă-mi voie să strâng și să culeg spice dintre snopi,  
rămase pe urma secerătorilor.’  
Și de azi-dimineață, de când a venit, a stat în picioare până  
acum și nu s-a  
odihnit decât o clipă în casă.”

Boaz a  
zis către Rut: „Ascultă, fiică, să nu te duci să culegi spice  
în alt ogor; să  
nu te depărtezi de aici și rămâi cu slujnicele mele.

*Uită-te*

*unde vor secera pe câmp și du-te după ele. Am poruncit slugilor mele să nu se atingă de tine. Și când îți va fi sete, să te duci la vase și să bei din ce vor scoate slugile.”*

*Atunci,*

*ea s-a aruncat cu fața la pământ și i-a zis: „Cum am căpătat eu trecere înaintea ta, ca să te îngrijești de mine, o străină?”*

*Boaz*

*i-a răspuns: „Mi s-a spus tot ce ai făcut pentru soacră-ta de la moartea bărbatului tău și cum ai părăsit pe tatăl tău și pe mama ta și țara în care te-ai născut, ca să mergi la un popor pe care nu-l cunoșteai mai înainte.” (Rut 22.4-11).*

Cum știa el toate acestea? Pentru că Acesta era Hristos. Ea nu era într-un câmp oarecare, ci El știe că voi ați părăsit totul, că ați renunțat la sistem, la credința tatălui și a mamei voastre și ați venit aici. El știe totul despre aceste lucruri.

Rut credea că era o sărmană și că nimeni nu va avea grijă de ea, dar vedem că Boaz, răscumpărătorul înrudit, știa totul despre viața ei. Voi intrați pentru prima dată în biserică și credeți că nimeni nu vă cunoaște, dar ați ajuns în câmpul lui Boaz care știe

totul despre viața  
voastră, iar El vă va putea spune totul despre voi, unde ați  
fost, de unde ați  
venit și ce sacrificii ați făcut pentru a fi în acel câmp.

*„Domnul să-ți răsplătească ce ai făcut și plata să-ți fie  
deplină din  
partea Domnului Dumnezeuului lui Israel, sub ale cărui aripi ai  
venit să te adăpostești!”*

*Și ea a  
zis: „O! să capăt trecere înaintea ta, domnul meu! Căci tu m-  
ai mângâiat și  
vorbele tale au mers la inima slujnicei tale. Și totuși eu nu  
sunt nici măcar  
ca una din slujnicele tale.”*

Este foarte interesant felul în care a vorbit  
ea pentru că a spus: „Ai fost bun cu mine deși sunt o străină.  
M-ai mângâiat cu  
vorbele tale, ai vorbit ca și unei slujnice, deși eu nu sunt  
una dintre ele.”

Aici trebuie să vedem că Boaz era un bărbat  
necăsătorit. De ce era un bărbat necăsătorit când pretutindeni  
în jur existau  
slujnice, pretutindeni în jur existau femei? Iar această  
femeie spunea: „Sunt o  
străină, nu sunt ca celelalte slujnice.” Poate aceasta este  
ceea ce căuta Boaz.  
Poate a așteptat toată viața să-și facă apariția străina,  
femeia dintre neamuri  
care era o străină în țară și care nu era ca celelalte

slujnice.

Priviți la ceea ce spune el, este ca și cum ar profeți:

*„Domnul  
să-ți răsplătească ce ai făcut și plata să-ți fie deplină din  
partea Domnului  
Dumnezeului lui Israel.”*

Mă întreb, la ce s-a gândit ea când a auzit aceste cuvinte? Poate și-a zis: „Foarte bine, voi culege mult orz, voi putea să fărâmițez tot ce am cules, să împlătesc și voi avea multă pâine pentru mine și pentru Naomi.” Fără îndoială, mintea ei nu a putut înțelege ceea ce i se spunea de fapt. *„Plata să-ți fie deplină din partea Domnului, Domnul să te răsplătească.”* Era vorba despre o răsplată deplină, nu despre una parțială. Poate ea își zicea: „Puțin, puțin, puțin”, suficientă pâine pentru mâine, iar dacă sunt norocoasă poate voi avea răsplata a două zile în timp ce sunt pe câmp. Poate voi primi ceva ce mă va susține, poate voi merge la biserică și voi primi ceva ce-mi va face călătoria puțin mai prosperă, poate voi primi izbăvire în trup, vindecare sau ceva ce am nevoie.”

Dar Boaz privea dincolo de ziua de mâine, dincolo de ziua următoare; el căuta o răsplată deplină.

Uneori, noi avem mentalitatea lui Rut și adunăm numai pentru ziua de azi, încercând să obținem încă puțin până ajungem din nou la biserică, iar acolo să ne mai dea Dumnezeu ceva. Gândim așa pentru că nu înțelegem că am ajuns la răsplata deplină. Noi nu am ajuns la timpul în care batem spicele cu propriile noastre mâini, în care să încercăm să facem lucrurile să meargă, în care să avem ceva care ne va ajuta să continuăm să mergem mai departe, ci am ajuns la răsplata deplină. Și când vom ajunge la finalul poveștii, vom vedea că Rut nu mai culege împreună cu secerătorii, ea nu mai ridică spicele care sunt lăsate în urmă, ci ajunge o comoștenitoare a aceluși câmp. Boaz îi spusese: *„Dumnezeu să-ți răsplătească ce ai făcut și plata să-ți fie deplină”*, dar ea nici măcar nu și-a putut imagina însemnătatea acelor cuvinte.

Este timpul ca noi să nu mai gândim așa cum gândea Rut în stadiul acesta, ci să mergem puțin mai departe de-a lungul drumului și să înțelegem că am ajuns la o răsplată deplină.

*„Sunt o străină, nu sunt ca și slujnicele tale.”* Perfect! *„Aceasta este ceea ce doresc eu.”*

Fratele Branham a spus în mesajul **„Ape de despărțire”**:

*„Să ne*

*întorcem puțin la Rut și să privim povestea ei. Când a văzut-o Boaz, s-a îndrăgostit de ea și i-a poruncit să nu părăsească acel câmp, ci să rămână acolo și să adune repede. Aceasta este ceea ce face Dumnezeu cu fiecare credincios care vine la Hristos. Rămâneți cu El! Nu vă lăsați duși de orice vânt al unei învățături, ci rămâneți cu Hristos!"*

Fratele Branham a spus că acest Mesaj este Hristos; că acest câmp este Mesajul, este Cuvântul pentru această epocă.

Eu am văzut de multe ori oameni care nu sunt statornici în căile lor. Când trec prin aceste stadii, neprihănirea – luarea deciziei și încep să lucreze, ei sunt descurajați de cât grâu sunt capabili să adune și atunci încearcă în alt loc, apoi în alt loc, încearcă una și alta, apoi se întorc înapoi, dar ceea ce trebuie să faceți voi atunci când ajungeți la Mesaj, în câmp, este să rămâneți pe loc. Rămâneți aici și adunați aici! Citiți Biblia, luați predicile și ascultați casetele! Nu mai cochetăți cu alte câmpuri, cu lucruri denominaționale, nu mai luați cărți de pe rafturile bibliotecii biblice, ci rămâneți în acest Câmp!

Uneori deveniți șovăielnici pentru că priviți la prea multe surse, iar un om șovăielnic este nestatornic în toate căile lui.

Uneori, abordăm problemele noastre folosind gândul denominațional, iar alteori luăm Mesajul. Dar uneori, trebuie să punem totul deoparte și să rămânem în acest câmp până când condiția și poziția noastră se schimbă.

Boaz nu i-a spus lui Rut cât timp trebuia să rămână în câmp, ci i-a spus pur și simplu: „Rămâi aici!” „Dar ce voi face?”

Nu-ți face griji cu privire la ceea ce vei face, rămâi în câmp!

„Ce se va întâmpla în timpul secerișului orzului?” Nu vă faceți griji cu privire la aceasta, ci faceți ceea ce a spus

Boaz: rămâneți în acest câmp, urmați acești secerători, rămâneți cu aceste nume, nu le părăsiți.

„Ce se va întâmpla la sfârșitul secerișului grâului?” Rămâneți aici, culegeți aici! „Ce se va întâmpla la sfârșitul

secerișului grâului?” Nu vă puneți această întrebare, ci rămâneți aici pentru

că Cel care v-a spus să rămâneți și să culegeți aici este Cel care știe ce se

va întâmpla după seceriș. Noi punem prea multe întrebări, iar uneori vrem să

avem toate răspunsurile înainte de a merge mai departe. Dar Dumnezeu nu ne

oferă toate răspunsurile înainte de a merge mai departe, ci spune: „Du-te mai

departe, iar Eu îți voi explica totul pe drum.” Uneori, noi ne temem să pășim



în lucrurile lui Dumnezeu pentru că nu știm ce se va întâmpla în continuare,  
dar nu ni se va spune ce se va întâmpla, ci trebuie să ne mișcăm prin credință  
pentru că Boaz a spus să ne mișcăm.

Boaz a spus: „Rămâi aici!”, iar ea a trebuit să urmeze culegătorii. Deci, dacă culegătorii se mișcau, trebuia să se miște și ea. Nu conta dacă ea credea că mai existau lucruri bune pe care putea să le obțină pe acel câmp, el a spus: „Rămâi cu slujnicele mele și urmează acești secerători.”

Așadar, ea a rămas pe câmp:

*„La vremea prânzului, Boaz a zis către Rut: „Apropie-te, mănâncă pâine și înmoaie-ți bucata în oțet.” (v. 14).*

Îmi place aceasta: *„La vremea prânzului.”* El îi spusese: „Asigură-te că vii la biserică”, pentru că aceasta este vremea prânzului. Cât era ziua de lungă, ea mergea în spatele secerătorilor, ridicând ceea ce era lăsat în spate, „dar la prânz vreau să vii la masă.”

*„La vremea prânzului, Boaz a zis către Rut: „Apropie-te, mănâncă pâine și*

*înmoaie-ți bucata în oțet.” Ea a șezut lângă secerători. I-au dat grăunțe prăjite, a mâncat și s-a săturat și ce a rămas a strâns.”*

Ea lucra în cadrul Cuvântului, lua bucăți, ridică bucăți din Cuvânt și le lua cu ea pentru că din aceasta trăia. Dar Boaz i-a spus: „La prânz se va întâmpla ceva diferit.”

„În timpul până la prânz, citești Biblia, Mesajul, încerci să strângi și să ridici bucățile pe care le poți ridica, le poți lua cu tine, le poți mânca sau poți face pâine din ele, dar la prânz se va întâmpla ceva diferit. La prânz te vei așeza cu culegătorii, iar Boaz, Hristos Însuși, îți va da grăunțe prăjite. Nu grăunțele pe care le-ai adunat tu, pe care le-ai bătut tu, ci grăunțele adunare, bătute și gătite de altcineva. Cineva îți va da grăunțe secerate, bătute și gătite de altcineva, pâine pregătită de altcineva.” Cineva i-a dat toate acestea, iar Rut le-a luat din mâna sa, a mâncat și s-a săturat.

Nici măcar în povestea lui Rut nu putem scăpa de biserică. Noi știm însă că are loc un lucru supranatural, că nu este omul de la amvon. Dacă acolo este un dar, iar omul acela poate să se dea la o parte, și noi putem privi dincolo de perdea, vom vedea că Cel care este aici la prânz, este Boaz. El ne dă Pâine prăjită, El ne dă Ceva care ne ajută

și ne susține în  
munca noastră, în strădania noastră, pe măsură ce culegem  
zilnic. La prânz,  
Boaz spune: „Ia niște Pâine și niște grăunțe prăjite. Eu am  
pregătit-o, tu nu  
ai făcut nimic pentru ea.” Cine nu vrea să prindă prânzul? Mie  
îmi place  
aceasta.

*„Apoi  
s-a sculat să culeagă spice. Boaz a dat următoarea poruncă  
slujitorilor săi:  
„Lăsați-o să culeagă spice și între snopi și să n-o opriți;*

*și  
chiar voi să-i scoateți din snopi câteva spice, s-o lăsați să  
culeagă  
spice și să n-o înfrunțați.” (v. 15-16).*

Am căutat însemnătatea cuvântului „să scoateți” din al doilea  
verset și este foarte interesant pentru că înseamnă „a  
extrage, a alinia, a lua.”

Așadar, ce le-a spus el secerătorilor? „Vreau  
să lăsați în urmă pentru ea o alinare, o mângâiere.” Astfel,  
când avea să  
meargă în urma lor, ea nu găsea să culeagă doar niște resturi  
cu câteva grăunțe  
pe ele, ci din când în când, avea să dea peste o mână de spice  
pline de  
grăunțe. Fără îndoială, aceasta era o alinare pentru ea, o  
mângâiere și era  
foarte entuziasmată pentru că putea culege atât de mult. I-ar

fi luat mult timp  
„culegând, culegând și iar culegând” câte un bob, dar Boaz le-  
a spus  
secerătorilor că din când în când să lase în urmă o alinare,  
câteva spice la un  
loc, o mângâiere.

Fratele Branham a spus în mesajul **„Răscumpărătorul înrudit”**:

„El a  
spus: „Ea adună pentru viață.”

Pentru  
ce adunăm noi? Pentru Viață. Aceasta este Pâinea noastră,  
Viața noastră, este  
ceea ce ne susține, este Sămânța care ne dă Viață, este  
Cuvântul.

Acum,  
doresc ca voi, secerătorilor, voi îngerilor...”

Cu alte  
cuvinte, aceasta este ceea ce sunt ei. El a spus: „Vreau ca  
voi, îngerilor,  
culegătorilor, să lăsați din când în când, intenționat, o mână  
de spice pe jos.  
Nu lăsați ca totul să fie atât de obositor pentru Ea. Din când  
în când, lăsați-o  
să audă un mesaj minunat; lăsați ca o bună putere a Duhului  
Sfânt s-o acopere  
din când în când, ca să știe că Eu sunt aici. Faceți un fel de  
vindecare pentru

*Ea. Arătați un semn, o minune, ca să știe că Eu sunt în mijlocul Ei.” Aceasta este.*

Nu vă bucurați că în timpul călătoriei voastre există o mână de spice care a fost lăsată jos intenționat pentru voi?  
Nu sunteți încurajați, susținuți și entuziasmați când dați de ea?

Fratele Branham a mai spus ceva despre acești îngeri în **„Întrebări și răspunsuri la Evrei”** din anul 1957:

*„Exteriorul  
vostru este un om, dar interiorul vostru este un alt om.  
Astfel, interiorul  
vostru este supranaturalul, iar exteriorul vostru este  
firescul. Înțelegeți?  
Acestea fiind spuse, dacă sunteți conduși de Duhul lui  
Dumnezeu, voi deveniți  
un mesager al lui Dumnezeu sau un înger. Mesagerul lui  
Dumnezeu și îngerul lui  
Dumnezeu este același lucru, nu le puteți separa. Este  
mesagerul sau îngerul  
lui Dumnezeu.*

*Uneori,  
voi deveniți mesagerul. Dacă sunteți conduși de Duhul lui  
Dumnezeu, voi  
deveniți mesagerul, iar uneori, voi sunteți cei care lăsați în  
urmă spice în  
timp ce cineva își croiește cale, încercând să înțeleagă unde  
se află, cum va*

*trăi, ce este acest Mesaj și cum va izbuti. Uneori, voi sunteți cei care lăsați o mână de spice în urmă.”*

Să citim mai departe de la versetul 17:

*„Ea a cules spice de pe câmp până seara și a bătut ce culesese. A ieșit aproape o efă de orz.*

*A luat-o și a intrat în cetate și soacră-sa a văzut ce culesese. Rut a scos și rămășițele de la prânz și i le-a dat.*

*Soacră-sa i-a zis: „Unde ai cules astăzi spice și unde ai muncit? Binecuvântat să fie cel ce s-a îngrijit de tine!” Și Rut a spus soacrei sale la cine muncise: „Omul la care am muncit azi”, a zis ea, „se numește Boaz.”*

*Naomi a zis nurorii sale: „Să fie binecuvântat de Domnul, care este plin de îndurare pentru cei vii, cum a fost și pentru cei ce au murit. Omul acesta este rudă cu noi”, i-a mai spus Naomi, „este din cei ce au drept de răscumpărare asupra noastră.”*

*Rut,*

*Moabita, a adăugat: „El mi-a mai zis: ‘Rămâi cu slugile mele, până vor isprăvi de secerat.’”*

*Și*

*Naomi a zis către noră-sa Rut: „Este bine, fiica mea, să ieși cu slujnicele lui și să nu te întâlnească cineva în alt ogor.”*

*Ea s-a*

*ținut dar de slujnicele lui Boaz, ca să culeagă spice, până la sfârșitul seceratului orzurilor și seceratului grâului. Și locuia cu soacră-sa.”*

Lui Rut i s-a spus să rămână acolo, iar soacra ei a încurajat-o să facă așa. „Să nu te întâlnească cineva în alt ogor.

Dacă poți aduna destul de mult Cuvânt unde ai fost la biserică astăzi, rămâi

chiar acolo. Dacă din acel câmp poți aduna destul de mult Cuvânt care ne

susține Viața, să nu mergi în altă parte. Rămâi chiar acolo pentru că acela

este câmpul Răscumpărătorului înrudit.”

Ea s-a ținut de slujnicele lui Boaz și a

cules spice până la sfârșitul seceratului orzului și al grâului.

Ceea ce citim aici este minunat. Când am

citit acest capitol, am crezut că toate aceste lucruri s-au petrecut în timpul secerișului orzului, dar nu este așa. Rut și Naomi au apărut la începutul secerișului orzului, dar potrivit versetului 23, au mers mai departe trecând de secerișul grâului. Acest lucru este foarte important dacă privim la sărbătorile Domnului pentru că atunci când intrăm în secerișul orzului, intrăm în prima sărbătoare a Domnului. Prima sărbătoare este Paștele, apoi sunt Azimile, iar următoarea este Sărbătoarea întâilor roade, când se mergea în câmp pentru a se aduna prima parte a câmpului care ajunsese la maturitatea secerișului. Aceasta era ridicată și legănată înaintea Domnului, iar aceste prime roade erau din recolta de orz. Era secerișul orzului.

Isus a murit la începutul secerișului orzului. Apoi, ei au intrat în Sărbătoarea Azimilor și Isus a înviat în ziua de după Sabat, cu ocazia Sărbătorii întâilor roade. Când creștea orzul și ajungea la maturitate, acesta era un semn al învierii. Dar secerișul grâului avea loc în jurul sărbătorii Rusaliilor.

Așadar, secerișul orzului cuprindea primele trei sărbători, dar cea de-a patra sărbătoare, numărul patru, era Sărbătoarea Cincizecimii. „Cincizecime” înseamnă „cincizeci”,



iar în Vechiul

Testament era numită „Sărbătoarea Săptămânilor”. Cincizeci de zile. Dacă

numărați șapte Sabate din ziua de Paște, șapte săptămâni, obțineți patruzeci și

nouă de zile, iar în ziua de după Sabat are loc Sărbătoarea Rusaliilor, adică

în a cincizecea zi. Aceasta era numită Sărbătoarea Săptămânilor. De la

începutul secerișului orzului până la secerișul grâului sunt șapte săptămâni

sau cele șapte epoci ale bisericii.

De ce a cules Rut timp de șapte săptămâni?

Pentru ca noi să ne putem întoarce mai târziu, să ne uităm la aceste lucruri și

să spunem: „Aici sunt epocile bisericilor!” Rut a cules timp de șapte

săptămâni, de la începutul secerișului orzului până la sfârșitul secerișului

grâului, până la sărbătoarea Rusaliilor.

În capitolul 3, ajungem la sfârșitul

secerișului grâului și ne aflăm în cea de-a șaptea epocă a Bisericii. Vom

ajunge la Rut odihnindu-se. Aceasta este o umbră a botezului Duhului

Sfânt.

*„Soacră-sa,*

*Naomi, i-a zis: „Fiica mea, aș vrea să-ți dau un loc de odihnă, ca să fii fericită.*

Și

acum, Boaz, cu ale cărui slujnice ai fost, nu este el rudă cu noi? Iată, el are să vânture la noapte orzurile în arie.

Spală-te

și unge-te, apoi îmbracă-te cu hainele tale și coboară-te la arie. Să nu te faci cunoscută lui, până va isprăvi de mâncat și de băut.

Și când

se va duce să se culce, însemnează-ți locul unde se culcă. Apoi du-te, descoperă-i picioarele și culcă-te. Și el însuși îți va spune ce să faci.”

Ea i-a

răspuns: „Voi face tot ce ai spus.”

Rut s-a

coborât la arie și a făcut tot ce poruncise soacră-sa.

Boaz a

mâncat și a băut și inima-i era veselă. S-a dus și s-a culcat la marginea unui stog. Rut a venit atunci încet de tot, i-a descoperit picioarele și s-a culcat.

La

miezul nopții, omul s-a speriat, s-a plecat și iată că o femeie era culcată la

*picioarele lui.*

*El a*

*zis: „Cine ești tu?” Ea a răspuns: „Eu sunt Rut, slujnica ta;  
întinde-ți poala  
hainei peste slujnica ta, căci ai drept de răscumpărare.”*

*Și el a*

*zis: „Fii binecuvântată de Domnul, fiică! Această faptă de pe  
urmă mărturisește  
și mai mult pentru tine decât cea dintâi că n-ai umblat după  
tineri, săraci sau  
bogați.*

*Acum,*

*fiică, nu te teme, îți voi face tot ce vei zice, căci toată  
cetatea știe că ești  
o femeie cinstită.” (Rut  
3.1-11).*

Soacra ei i-a spus să meargă la vânturatul  
orzului în arie. Vânturatul orzului se făcea prin baterea  
spicelor de orz  
pentru ca mai apoi să fie trecută peste ele roata carului.  
Atunci, orzul era separat de  
snop, iar aceasta se făcea seara, când băteau vânturile. Mai  
întâi, ridicau cu  
o furcă spicele în aer ca să le pătrundă vântul și să  
îndepărteze murdăria și  
praful, iar sămânța cădea jos. Acesta era un timp în care era  
adunată sămânța,  
în care tot grâul  
era adunat împreună, iar ea urma să-l întâlnească pe

răscumpărătorul ei acolo  
unde era Cuvântul. Rut s-a coborât la vânturatul spicelor, iar  
acolo urma să-l  
întâlnească pe Boaz. Unde s-a așezat el? La marginea unui  
stog.

Unde-l găsim pe Boaz? Acolo unde se află  
Cuvântul deplin. Boaz era în arie când s-a întors înapoi  
maturitatea deplină a  
Cuvântului și a fost vânturat. Dacă vrem să-L găsim, trebuie  
să ne întrebăm  
unde este stogul, pentru că acolo Îl vom găsi și pe El. Acolo  
unde este tot  
Cuvântul adunat împreună, este și Boaz, iar Naomi știa unde va  
fi Boaz. Nu în  
casă, nu odihnindu-se undeva, ci acolo unde era Cuvântul, unde  
era secerișul  
Cuvântului.

Rut s-a coborât, i-a dezvelit picioarele și  
s-a așezat la picioarele lui, ca o slujnică. La miezul nopții  
el s-a speriat  
pentru că a văzut o femeie la picioarele lui. Și a întrebat-o:  
*„Cine ești tu?” Ea a răspuns: „Eu sunt Rut, slujnica ta;  
întinde-ți poala hainei peste  
slujnica ta.”* Este același cuvânt folosit și în capitolul 2.  
Să  
citim din Rut 2.12:

*„Domnul  
să-ți răsplătească ce ai făcut și plata să-ți fie deplină din  
partea Domnului  
Dumnezeului lui Israel, sub ale cărui aripi ai venit să te  
adăpostești!”*

Cuvântul „aripi” de aici este același cuvânt regăsit și în capitolul 3, când ea spune: „întinde-ți poala hainei.” Ea spune de fapt: „acoperă-mă cu aripile tale, acoperă-mă și ocrotește-mă”, iar el și-a luat haina, a întins-o asupra ei și i-a zis:  
„Vino sub ocrotirea mea acum!”

Fiți atenți la ceea ce i-a spus el în versetul 10:

„Și el a zis: „Fii binecuvântată de Domnul, fiică! Această faptă de pe urmă mărturisește și mai mult pentru tine decât cea dintâi că n-ai umblat după tineri, săraci sau bogați.”

(În limba engleză scrie: „Prin această faptă de pe urmă ai arătat bunătate...”).

Față de cine arătase ea bunătate? Față de Boaz? Când a arătat ea bunătate față de Boaz? Ea nu și-a arătat bunătatea față de Boaz, ci față de Naomi.

„...Că n-ai umblat după tineri, săraci sau bogați.”

Ea nu umbla după un bărbat chipeș, nu

umbla după un tânăr, după ceva care ar fi  
făcut-o să se simtă bine, ci căuta răscumpărarea. Aceasta este  
ceea ce a  
înțeles Boaz când ea a venit la vânturarea spicelor. Ea nu  
căuta o relație  
ilicită pentru că el a spus că toată cetatea știa că era o  
femeie cinstită.  
Deci, el nu se întreba dacă ea era cinstită sau neprihănită,  
aceasta ieșea din  
discuție pentru că fusese dovedit deja. Rut s-a așezat jos în  
umilință și s-a  
dat pe sine lui Boaz, dar nu pentru plăceri, nu pentru  
beneficii sau pentru  
ceva ce ar fi putut obține, ci pentru că ea căuta  
răscumpărarea. Singura  
motivație a lui Rut era răscumpărarea pentru că aceasta caută  
Mireasa. Ea  
nu este aici pentru beneficii sau pentru programe, ci este  
aici pentru că  
există ceva ce o aduce la acest Cuvânt, la Hristos.

Tot planul răscumpărării atârna de femeia  
aceea, iar astăzi tot Planul Răscumpărării este pe umerii  
acestei Mirese.  
Într-o zi friguroasă există Ceva care vă motivează să vă  
urcați într-o mașină  
rece și să veniți la biserică. De ce? Pentru că doriți  
grăunțele prăjite pe  
care vi le va da Boaz, pentru că există Ceva care vă  
motivează.

Într-o zi, voi ați spus: „Mă voi preda lui  
Boaz. El m-a hrănit, secerătorii au lăsat intenționat spice pe  
jos, El mi-a dat  
grăunțe prăjite, dar astăzi există Ceva care mă mișcă pentru a

oferi mai mult  
decât timpul meu de pe câmp, mai mult decât culesul; mă voi  
preda Lui pe  
deplin.”

Rut s-a aruncat la picioarele lui ca o  
slujnică și i-a zis: „Acoperă-mă”, iar el a înțeles ce îi  
cerea ea. Ea știa că  
i se predă lui și renunța la viața ei, la drepturile ei asupra  
oricărui alt  
lucru, i le dădea lui Boaz. De ce? Pentru că voia  
răscumpărarea. Vedeți, „Bunătatea  
ta este mai mare în această faptă de pe urmă decât în cea de  
la început,  
motivul tău este curat, dorința ta este dreaptă, ceea ce  
dorești tu nu vine de  
la o ființă umană, nu este o dorință omenească, ci este  
dorința lui Dumnezeu.”

Trebuie să vă amintiți că Rut mai fusese  
căsătorită. Când a fost căsătorită, ea era înafara țării și  
aflându-se acolo nu  
a putut zămisli. Ea fusese căsătorită cu un bărbat, dar nu a  
existat nici un  
copil.

Naomi nu a avut nimic pentru răscumpărarea ei,  
nu a rămas cu nimic, așa că tot Planul Răscumpărării era pe  
umerii lui Rut.  
Orpa se întorsese deja înapoi, iar Rut fusese căsătorită cu  
întâiul născut, așa  
că totul era pe umerii ei.

Fie că ne place sau nu, întregul Plan de Răscumpărare al lui Dumnezeu este pe umerii noștri. Noi spunem: „Îl așteptăm pe Dumnezeu”, dar de fapt, El ne așteaptă pe noi. Fratele Branham a spus că Boaz s-a îndrăgostit de la început de Rut, de când a văzut-o pentru prima dată pe câmp. El s-ar fi căsătorit cu ea, ar fi luat-o, pentru că a ales-o de la început. Și mergând înainte, el a ocrotit-o și a acoperit-o înainte ca ea să-și dea seama. El le-a spus tinerilor: „Să nu o atingeți!”, secerătorilor le-a zis: „Lăsați în urmă spice pentru ea!”, iar ei i-a spus: „Vino la masă, vino și bea.” El o acoperise deja, se îngrijea de ea, dorea să fie a lui și aștepta doar ca ea să înțeleagă aceasta; aștepta ca ea să aibă o descoperire.

Dumnezeu a vegheat asupra noastră în fiecare zi a vieții noastre. El s-a asigurat că tinerii nu ne vor atinge, că secerătorii lasă intenționat spice în urma lor, și ne-a dat El însuși apă să bem și mâncare să mâncăm, a vegheat asupra noastră în fiecare zi a vieții noastre și ne-a iubit de când ne-a văzut prima dată în câmp. Dar El așteaptă ca noi să înțelegem: „Acesta este Răscumpărătorul Înruit, acesta este Planul Răscumpărării, iar eu mă voi preda Lui.” Mulțumesc, Dumnezeule! Eu spun: „Doamne, ajută-mă să mă așez la picioarele lui Hristos și să spun: „Eu sunt slujitorul Tău.” Aleluia.



„...Că

*n-ai umblat după tineri.”*

Ea nu căuta un soț și copii pentru satisfacția ei; nu căuta un tânăr cu care să-și petreacă restul vieții și nu căuta o poveste de dragoste ca-n povești. Nu aceasta a fost motivația ei la vânturatul spicelor. Ea însăși s-a așezat în aria unde se vânturau spicele, a fost vânturată și s-a dovedit că ea era Sămânța. Cine era la miezul nopții în aria unde se vânturau spicele? Sămânța originală, Hristos și Mireasa Sa. La miezul nopții, ei erau în aria unde se vânturau spicele. Cu ce? Cu toată recolta în jurul lor.

Unde ne-am aflat noi când am venit la El? În aria unde se vânturau spicele. Hristos și Mireasa Sa, Sămânța originală, erau acolo cu toată recolta în jurul lor. Când? La sfârșitul secerișului grâului, la sfârșitul epocilor bisericilor. Nu iubiți voi acest Cuvânt? De îndată ce vedeți Mesajul, nu mai puteți vedea altceva. De îndată ce vi se deschid ochii, Îl vedeți aici, acolo, acolo și acolo.

În mesajul **„Ape de despărțire”** din anul 1955, scrie:

„Când

*s-a așezat (vă rog să observați aceasta), ei nu i-a fost*

rușine să se  
înfățișeze în fața acestui om, așa cum Bisericii adevărate  
născute din nou nu  
îi este rușine să se arate chemării lui Dumnezeu prin Duhul  
Sfânt. A mers în  
hambar cu acest bărbat și i-a oferit încredere. Fiecare om  
care vine la Hristos  
trebuie să uite totul de ambele părți și să-și pună toată  
credința în Domnul  
Isus Hristos. Indiferent ce spune mama ta, tatăl tău, cutare  
sau cutare,  
încredeți-vă în Hristos. Nu vă temeți.

Ea a  
pășit înăuntru, iar când el a văzut că ea i-a oferit  
încrederea sa, și-a  
aruncat haina asupra ei. Nu trebuie să vă mai spun ce înseamnă  
aceasta:  
desigur, este Duhul Sfânt care ne acoperă cu haina Sa.”

Așadar, el a acoperit-o, și ea era acoperită.

„Este  
adevărat că am drept de răscumpărare, dar este o altă rudă mai  
aproape decât  
mine.

Rămâi  
în noaptea aceasta aici. Și mâine, dacă vrea să te răscumpere,  
bine, să te  
răscumpere; dar dacă nu-i place să te răscumpere, te voi  
răscumpăra eu, viu  
este Domnul! Culcă-te aici până dimineață.” (Rut 3.12-13).

În mesajul „Răscumpărătorul înrudit”, scrie:

„Să

mergem repede la sfârșitul poveștii. Vedem că în dimineața următoare când s-a trezit, ea era fericită, așteptând, iar el a venit. Exista un alt răscumpărător care o putea răscumpăra înaintea lui. Oare am timp să intrăm în aceasta? O clipă și vom înțelege o parte din aceasta oricum. Răscumpărătorul din pildă, care putea să facă primul răscumpărarea, era diavolul, pentru că noi am păcătuit și mai întâi i-am aparținut lui, eram proprietatea lui pentru că ne-am născut în păcat, zămisliți în nelegiuire. Dar el nu a putut să ne răscumpere. Înțelegeți? Nu a putut s-o facă, de aceea, a venit Hristos, S-a făcut Om ca să ridice păcatele noastre și să ne poată răscumpăra. Înțelegeți? Dar celălalt om nu a putut face aceasta. Diavolul nu putea să moară pentru păcate pentru că el era chiar pervertitorul care a făcut păcatul. Vedeți, el nu putea face aceasta pentru că moștenirea lui, a celuilalt individ din poveste, ar fi fost afectată. Și cea a lui Satan ar fi fost afectată pentru că el este un diavol.”

Să mergem mai departe, în Rut 4.1-8:

„Boaz

s-a suit la poarta cetății și s-a oprit acolo. Și iată că cel

ce avea drept de  
răscumpărare, și despre care vorbise Boaz, trecea. Boaz i-a  
zis: „Hei, cutare,  
apropie-te, stai aici.” Și el s-a apropiat și s-a oprit.

Boaz a  
luat atunci zece oameni dintre bătrânii cetății și a zis:  
„Ședeți aici.” Și ei  
au șezut jos.

Apoi a  
zis celui ce avea drept de răscumpărare: „Naomi, întorcându-se  
din țara  
Moabului, a vândut bucata de pământ care era a fratelui nostru  
Elimelec.

Am  
crezut de datoria mea să te înștiințez despre aceasta și să-ți  
spun: ‘Cumpăr-o  
în fața locuitorilor și în fața bătrânilor poporului meu. Dacă  
vrei s-o  
răscumperi, răscumpăr-o; dar dacă nu vrei, spune-mi, ca să  
știu. Căci nu este  
nimeni înaintea ta care să aibă dreptul de răscumpărare, și  
după tine eu am  
dreptul acesta.’” Și el a răspuns: „O voi răscumpăra.”

Aici putem vedea că primul răscumpărător, cel  
care era mai apropiat de Naomi, a spus: „O voi răscumpăra.”

„Boaz a  
zis: „În ziua în care vei cumpăra țarina din mâna Naomei, o

vei cumpăra în  
același timp și de la Rut, Moabita, nevasta celui mort, ca să  
ridici numele  
mortului în moștenirea lui.”

Și cel  
ce avea drept de răscumpărare a răspuns: „Nu pot s-o răscumpăr  
pe socoteala  
mea, de frică să nu-mi stric moștenirea mea; ia tu dreptul de  
răscumpărare,  
căci eu nu pot s-o răscumpăr.”

Odinioară  
în Israel, pentru întărirea unei răscumpărări sau a unui  
schimb, omul își  
scotea încălțăminte și o dădea celuilalt: aceasta slujea ca  
mărturie în  
Israel.

Cel ce  
avea drept de răscumpărare a zis dar lui Boaz: „Cumpăr-o pe  
socoteala ta!” Și și-a  
scos încălțăminte.”

Aici vedem că Boaz a mers la cel mai înrudit  
răscumpărător, iar fratele Branham a spus că exista un  
răscumpărător care a  
avut dreptul asupra noastră mai întâi, acesta fiind diavolul,  
pentru că noi  
ne-am născut greșit. Noi am fost născuți în păcat, nu am venit  
în lume așa cum  
trebuie să venim, în mod original, ci prin hibridizare. Și  
pentru că am fost

născuți greșit, diavolul a avut un drept asupra noastră. Dar el nu a putut să ne răscumpere din două motive:

1.- El nu este neprihănit și nu poate trăi o viață curată, ceea ce înseamnă că nu putea plăti prețul.

2.- El și-ar fi stricat moștenirea pentru că până când Mireasa își ia în posesie moștenirea, el poate să stea ca intrus în țară, în Edenul Satanei. El poate sta acolo până când cineva ia drepturile de răscumpărare, până când cineva realizează că Titlul de Proprietate s-a întors înapoi, iar noi avem drepturile Titlului de Proprietate la această moștenire, la acest Cuvânt. El stă acolo ca și cum ar conduce toată lumea, fiecare împărăție, fiecare națiune. De aceea, nu vrea să ne vadă venind să ne ocupăm poziția, pentru că își va strica moștenirea sa. Eu sunt gata să-mi iau moștenirea (nu știu voi), pentru că Boaz a mers deja la poartă, S-a întors și ne-a spus că prețul răscumpărării a fost plătit. Astfel, acum ne vom lua drepturile înapoi, ceea ce-l va scoate pe diavolul afară din ale sale.

Să citim mai departe din Rut 3.14-18:

*„Ea a rămas culcată la picioarele lui până dimineața și s-a sculat*

mai înainte de a se putea  
cunoaște unul pe altul. Boaz a zis: „Să nu știe nimeni că a  
intrat o femeie în  
arie!”

Și a  
adăugat: „Adu mantaua de pe tine și ține-o.” Ea a ținut-o și  
el a măsurat șase  
măsuri de orz și le-a pus pe ea. Apoi a intrat în cetate.”

Înainte  
ca cineva să înțeleagă ceea ce se petrecea pe aria unde se  
vânturau spicele,  
era în desfășurare o taină. „Vreau să pleci înainte ca cineva  
să înțeleagă ce  
se petrece, dar mai întâi îți voi da un semn. Voi măsura șase  
măsuri din acest  
Cuvânt. Scoate-ți mantaua, pentru că tu ești taina. Înainte ca  
cineva să  
înțeleagă unde pun taina mea, înainte ca să înțeleagă aceasta,  
scoate-ți  
mantaua și eu îți voi turna șase măsuri în ea!” Amin!

„Rut  
s-a întors la soacră-sa, și Naomi a zis: „Tu ești, fiica mea?”  
Rut i-a  
istorisit tot ce-i făcuse omul acela.

Ea a  
zis: „Mi-a dat aceste șase măsuri de orz, zicând: ‘Să nu te  
întorci cu mâinile  
goale la soacră-ta.’”

Și

*Naomi a zis: „Fii liniștită, fiica mea, până vei ști cum se va isprăvi lucrul acesta, căci omul acesta nu va avea odihnă până nu va sfârși lucrul chiar astăzi.”*

Când Naomi a văzut cele șase măsuri de orz, a știut că acesta era un semn și că trebuia să stea liniștită ca să vadă ce se va întâmpla. Noi vedem ce se întâmplă pentru că El ne-a dat deja descoperirea celor șase Peceți, El ne-a arătat deja ce sunt cele șase Peceți, ni le-a arătat în calul alb, calul roșu, calul negru. Ea putea să ia cele șase Peceți și să le arate, putea să le atingă, să le țină, dar șase este un număr incomplet, ceea ce înseamnă că trebuia să existe pe undeva o a șaptea măsură. Șapte este numărul desăvârșirii lui Dumnezeu, dar șase este un număr incomplet.

Așadar, ea a primit șase măsuri, iar dacă parcurgem Apocalipsa capitolul 6, avem șase Peceți, dar pe a șaptea nu o vedem până când nu ajungem în Apocalipsa capitolul 8. Dar când ajungem aici, nu ne spune nimic, nu există nimic de care să ne agățăm, nu există nimic ce putem atinge sau cerceta. Nu există nimic ce am putea pune sub microscop. A fost tăcere deplină timp de o jumătate de ceas. Nu avem nimic de disecat, de căutat sau de adunat pentru că este o taină, a șaptea măsură este o taină. Ea a



primit cele șase măsuri și a putut să le cerceteze, să se uite la ele, dar unde este a șaptea? Doar odihniți-vă, pentru că dacă le aveți pe cele șase, a șaptea este pe drum.

Fratele Branham a spus următoarele în mesajul „**Apocalipsa capitolul 5**”, partea a doua, din anul 1961:

*„Următorul lucru care s-a petrecut, a fost răsplătirea lui Rut.*

*Aceasta este ceea ce a făcut Biserica. Sub Luther a intrat în neprihănire, apoi în sfințire, sub Wesley; în aceste zile din urmă, a intrat în botezul Duhului Sfânt, iar acum se odihnește cu arvuna moștenirii noastre, știind că ni s-a întâmplat ceva, că am trecut de la moarte la Viață și așteptăm suspinând cu natura după timpul când vom primi o Viață nemuritoare și o plinătate nemuritoare, și trupurile noastre vor fi răscumpărate. Totul a fost răscumpărat; noi Îl așteptăm doar pe El să Se întoarcă de la poartă. Amin!”*

Ce s-a întâmplat după aceea? Rut a fost răsplătită. Acesta este timpul în care noi vom fi răsplătiți, este ceea ce va deschide

*această Carte pecetluită cu șapte Peceți pentru noi.*

Fratele Branham era în anul 1961, privea înainte dorind să predice Pecețile, și spunea că atunci Rut va fi răsplătită.

Apoi a spus: „*Aceasta este ceea ce va deschide această Carte pecetluită cu șapte Peceți pentru noi.*”

Ce sunt aceste lucruri? Sunt taine. Ele nu sunt scrise în Cuvânt, ci trebuie să fie descoperite de Duhul Sfânt. Dar dacă observați, de fapt, ele au fost deschise de-a lungul Scripturilor, dar au fost ascunse de oameni.

El ne-a spus că de fapt aceste taine s-au aflat în Scripturi înainte de deschiderea Peceților, dar au fost ascunse.

Despre ce vorbea fratele Branham? Despre cele șapte Tunete. El ne-a spus că ele nu au fost scrise.

Când au fost rupte aceste Peceți, în Apocalipsa 6, ele au fost rupte sub formă de simbol, acest lucru fiind scris în Cuvânt: calul alb, calul roșu, calul negru, calul gălbui. Dar când cele șapte Tunete au făcut să se audă glasurile lor, El a spus: „*Nu scrie!*” Deci, este ceva ce nu a fost scris. Ce este aceasta? Descoperirea celor șapte Peceți. Ea nu a fost scrisă; se regăsește de-a lungul Scripturilor, însă

este ascunsă. Dar  
cele șapte Peceți vor deschide aceasta. Care șapte Peceți?  
Cele șapte Peceți de  
pe cele șapte Tunete despre care i s-a spus lui Ioan să nu  
scrie. Partea care a  
fost vorbită de Hristos și pe care Ioan a auzit-o, dar i s-a  
spus să nu o  
scrie, Cartea pecetluită cu șapte Peceți care ni se va  
deschide și ne va spune  
aceste lucruri. Aleluia!

Să mergem în Rut 4.9-13. Aici vedem că  
Boaz era la poartă cu bătrânii. Acesta este capitolul cinci  
din Apocalipsa.  
La poartă. Poarta era scaunul de judecată al fiecărei cetăți,  
iar Boaz era la  
scaunul de judecată cu bătrânii. Ce făcea el acolo?  
Răscumpărarea Miresei. Ce  
făcea El în Apocalipsa capitolul 5 cu toți bătrânii care erau  
acolo la scaunul  
de judecată? Răscumpărarea Miresei.

*„Atunci,  
Boaz a zis bătrânilor și întregului popor: „Voi sunteți  
martori azi că am  
cumpărat din mâna Naomei tot ce era al lui Elimelec, al lui  
Chilion și al lui  
Mahlon*

*și că  
mi-am cumpărat, de asemenea, de nevastă pe Rut, Moabita,  
nevasta lui Mahlon, ca  
să ridic numele mortului în moștenirea lui și pentru ca numele  
mortului să nu*

*fie șters dintre frații lui și din poarta locului lui. Voi sunteți martori azi despre aceasta!"*

*Tot*

*poporul care era la poartă și bătrânii au zis: „Suntem martori! Domnul să facă pe femeia care intră în casa ta ca Rahela și ca Lea, care amândouă au zidit casa lui Israel! Arată-ți puterea în Efrata și fă-ți un nume în Betleem!*

*Sămânța*

*pe care ți-o va da Domnul prin această tânără femeie să-ți facă o casă asemenea casei lui Pereț, care s-a născut lui Iuda din Tamar!"*

*Boaz a*

*luat pe Rut, care i-a fost nevastă, și el a intrat la ea. Domnul a făcut-o să zămislească și ea a născut un fiu."*

*Amintiți-vă că femeia aceasta mai fusese căsătorită, dar nu a zămislit niciodată. Ea fusese în sisteme, a mai fost căsătorită, însă nu a născut nimic, dar când s-a întors în țară și a muncit în cadrul ei, a trecut prin trei stadii ale harului, iar în al patrulea stadiu, urma să fie răsplătită. Care a fost răsplata ei? Nu șase măsuri de orz, nu aceasta a fost răsplata ei, nu descoperirea celor șase Peceți a fost răsplata*

ei. Dar care i-a fost răsplata? Pecetea a șaptea. Amin! Cine este  
Pecetea a șaptea? Cel care le-a turnat pe cele șase, taina este în Hristos  
care toarnă cele șase măsuri: „Îți voi da aceasta, aceasta și aceasta”, iar  
ea a plecat cu șase măsuri. Unde este a șaptea? El este a șaptea. De  
unde a luat ea a șaptea măsură? După ce a făcut răscumpărarea la poartă, El S-a  
întors înapoi, a mers și a luat femeia la El într-o unire invizibilă, apoi a  
semănat cea de-a șaptea măsură a Seminței în femeie, în pântecul ei, iar ea a  
zămislit cu cea de-a șaptea măsură a Seminței. Nu cu sămânța pe care o putem  
atinge, pe care o putem rostogoli în mâna noastră, ci Sămânța pe care nu o  
poate vedea nimeni, despre care nimeni nu știe și care nu este vorbită,  
Tragerea a treia. *„Când vei ajunge la aceasta, să nu o explici!”* De ce? Pentru că are loc în Sfânta Sfintelor, în  
cămăruța secretă în care se află doar Mirele și Mireasa, acesta fiind locul în  
care este descoperită cea de-a șaptea Pecete, în Ea. Ea nu a putut zămisli, dar  
a avut șase măsuri care-i spuneau: „A șaptea este pe drum”, iar după ce a  
înfăptuit totul la poarta cetății, a venit El Însuși, a luat-o și a semănat  
Taina, a șaptea Sămânță, dar nu ceva ce putem măsura sau cântări, nu ceva ce  
putem pune sub microscop, ci Taina nevăzută. Unde este ea? Este vie în Rut.  
Nu este o sămânță moartă. Sămânța a intrat înăuntru și a găsit un pământ bun; a

venit la suprafață o Sămânță care se afla deja acolo, Cuvântul  
a venit la  
Cuvântul care Se afla deja acolo, Viața vine la Viață și  
izbucnește la Viață.

Unde este acum cea de șaptea măsură? A  
șaptea măsură este în Rut, iar Ea este vie. Aleluia! Odată ce  
vedem  
Pecețile, vedem tot.

Fratele Branham a spus: *„Când au fost deschise acele Peceți, a  
fost deschisă taina întregii  
Bibliei.”*

În același mesaj, el a spus: *„De îndată ce el a strigat:  
„Cine este  
vrednic?”, a vestit venirea Răscumpărătorului înrudit. Aceasta  
este Apocalipsa capitolul 5. Acolo era El, un Miel. Și  
ce a făcut El? A mers la Scaunul de domnie unde Se afla Duhul  
lui Dumnezeu și a  
luat Cartea din mâna dreaptă a Celui ce stătea pe Scaunul de  
domnie. Atunci  
toți bătrânii au căzut cu fețele la pământ și au zis: „Tu ești  
vrednic pentru  
că ai fost junghiat. Înțelegeți? Atunci Cartea Sa, Cartea  
Răscumpărării sau  
Cartea mijlocirii în epocile Bisericilor S-a încheiat, iar El  
a devenit  
Răscumpărător.”*

Vă rog să fiți atenți cum o numește fratele  
Branham aici: Cartea mijlocirii în epocile Bisericilor.

Aici, el se referea la Cartea care a fost luată din mâna Celui ce stătea pe scaunul de domnie: Cartea mijlocirii în epocile Bisericii. De ce? Pentru că noi am ajuns la sfârșitul secerișului grâului, am ajuns la sfârșitul Sărbătorii Săptămânii, am ajuns la cel de-al patrulea stadiu, care este înafara epocilor Bisericii, în epoca Miresei, când Ea se unește cu Hristos, când Ea primește descoperirea Peceții a șaptea care este El Însuși.

Acum, vă rog să fiți atenți: „Descoperirea despre cum a făcut El aceasta se regăsește în cele șapte Peceți.”

„Ce sunt cele șapte Peceți? Descoperirea despre cum a făcut El răscumpărarea în cele șapte epoci ale Bisericii. El a venit la sfârșitul epocilor Bisericii, a privit înapoi și a arătat cum a făcut răscumpărarea de-a lungul timpului.

Acum noi vedem... Când s-a încheiat Cartea lucrării de mijlocire, lucrarea s-a încheiat, în primele trei capitole ale Bisericii; este încheiată. Dar acum, răscumpărarea trebuie să fie descoperită. Ce este aceasta? Când El a luat această Carte... Încercați să folosiți gândirea voastră adâncă pentru că dacă vom înțelege aceste șapte nopți, le vom înțelege acum.

*Observați,  
răscumpărarea. Imediat după ce a fost înfăptuită mijlocirea Sa  
pentru Biserică,  
El Se descoperă ca Răscumpărător Înrudit.”*

Când S-a descoperit El ca Răscumpărător  
înrudit? Imediat după ce a fost înfăptuită mijlocirea Sa  
pentru Biserică.

El nu a făcut mijlocirea pentru mine și  
pentru voi, pentru Mireasă, ci, după ce a făcut mijlocirea  
pentru păcatele  
făcute din neștiință de-a lungul epocilor bisericilor, când El  
a venit să  
descopere taina deplină, nu mai mijlocea pentru Biserică.  
Atunci când a  
înfăptuit aceasta, El a venit și S-a descoperit ca  
Răscumpărător înrudit. El a  
venit și ni S-a descoperit ca Răscumpărător înrudit. Atunci  
unde suntem noi? El  
a făcut lucrarea de la poarta cetății, a fost înaintea  
bătrânilor la Scaunul de  
judecată, a plătit prețul, iar acum a venit să-Și ia Mireasa  
ca să pună în Ea  
taina semănării celei de-a șaptea Semințe. Și acum, aceasta  
este vie în Ea. Ce  
este în Ea? Linia Împărătească, Prințul casei lui Iuda,  
Împăratul care vine  
este în Ea. Amin! De unde a venit Boaz? Din unirea lui Rahav  
cu Salmon. Până  
când a ajuns în țară, Rahav era curva care nu putea zămisli,  
care trăia în  
adulter, în prostituție, fără copii, fără concepție. Când a  
părăsit  
denominațiunea s-a întâlnit cu Salmon care era prințul din



casa lui Iuda.

Atunci a avut loc o zămislire și din ea a ieșit răscumpărătorul înrudit, Boaz.

Pe cine a întâlnit Rut? Pe răscumpărătorul înrudit, pe Boaz. Rut fusese căsătorită înafara țării și nu a putut zămisli pentru că ea avea un pântec rânduie mai dinainte, pentru un timp rânduie mai dinainte și pentru o sămânță rânduie mai dinainte.

De aceea, noi nu ne-am putut așeza la bapțiști, metodiști, catolici, de aceea a trebuit să ieșim afară din acele lucruri și nu a putut exista zămislire acolo. A putut exista o zămislire a minții, dar nu a sufletului, pentru că noi trebuie să ajungem la locul rânduie mai dinainte. Cele șase măsuri nu au fost rânduie pentru noi, ci noi trebuie să avem cea de-a șaptea măsură, iar ea este semănată într-un loc tainic. Nimeni nu se uita, nimeni nu putea vedea. De aceea, a predicat fratele Branham cele șase Pecetei în detaliu: cine este inclus, ce însemna simbolul cutare, a adus versete, ne-a oferit explicații cu privire la sufletele de sub altar, la perioada necazului, etc. Dar când a ajuns la Pecetea a șaptea, a început s-o recapituleze pe a șasea. A început să ne spună tot ceea ce învățasem deja, iar după aceasta, când era pe punctul să intre în Pecetea a șaptea, a spus: „Simt că trebuie să mă opresc chiar aici.” Ce a făcut după aceea? A început să spună: „Vă mai amintiți

vedenia, vă mai  
amintiți visul, vă mai amintiți ce s-a întâmplat în Canionul Sabino, vă mai  
amintiți ce s-a întâmplat în „Domnilor, acesta este timpul sfârșitului?” El nu  
putea să ne spună ce se petrecea dincolo de perdea, pentru că  
aceasta este  
numai pentru El și pentru Mireasă, numai pentru Boaz și Rut.  
Numai ei știu ce  
înseamnă semănarea seminței a șaptea și unde se află.

*„Boaz a  
luat pe Rut, care i-a fost nevastă, și el a intrat la ea.  
Domnul a făcut-o să  
zămislească și ea a născut un fiu.” (v. 13).*

Nu a fost nevoie de mult timp, de ani buni.  
Ea lucrase deja prin cele trei stadii, iar când a ajuns aici,  
a avut loc  
imediat o concepție. El a făcut deja totul și a venit s-o ia.

De la acest verset încolo, Rut nu mai este menționată  
în această carte, și nici Boaz, pentru că se întâmplă ceva.

*„Femeile  
au zis Naomei: „Binecuvântat să fie Domnul, care nu te-a lăsat  
lipsită azi de  
un bărbat cu drept de răscumpărare și al cărui nume va fi  
lăudat în Israel!”  
(v. 14).*

Ele nu se refereau la Boaz, ci la un alt

Răscumpărător.

*„Copilul*

*acesta îți va înviora sufletul și va fi sprijinul bătrâneților tale, căci l-a născut noră-ta, care te iubește și care face pentru tine mai mult decât șapte fii.” (v. 15).*

De ce a fost Rut, mireasa dintre neamuri, mai bună decât șapte fii pentru Naomi? Pentru că Naomi fusese fără Fiul timp de șapte epoci ale bisericii, dar la sfârșitul celor șapte epoci, când Rut s-a unit cu Boaz urma să zămislească Cuvântul. Ea urma să dea din nou naștere lui Hristos, iar când Ea va pleca, acel Hristos Se va întoarce la evrei și va fi un Restaurator al vieții ei și un îngrijitor al vârstei ei înaintate. De aceea, această femeie, Rut, a fost mai bună pentru ea decât ceea ce i-a lipsit timp de șapte epoci ale bisericilor.

*„Naomi*

*a luat copilul, l-a ținut în brațe și a văzut de el.”*

Dacă îl căutăm în Concordanță, cuvântul „a văzut de el” înseamnă „părinte adoptiv”. Unde era Rut? Ea era plecată. Ea a avut parte de o schimbare a trupului și a plecat de aici. Astfel, Răscumpărătorul care a ieșit din Rut, i-a fost dat lui Naomi care a devenit

părintele Său adoptiv, a devenit îngrijitoarea Lui pentru că Rut nu mai era în scenă. Aici, totul se întoarce la evrei.

Fratele Branham a spus în „**Descoperirea lui Isus Hristos**” din anul 1960:

*„Când se întoarce Evanghelia la evrei? Când se vor încheia zilele neamurilor, Evanghelia este gata să meargă la evrei. Oh, dacă aş putea să vă spun ceva ce este pe punctul să se întâmple chiar aici, chiar în această zi! Înţelegeţi? Este pe punctul să se întâmple. Noi înţelegem aceasta în epoca Bisericii. Acest lucru mare care este pe punctul să se întâmple, va trece dincolo în Apocalipsa 11 şi îi va lua pe cei doi profeţi, Ilie şi Moise care se vor întoarce din nou pentru evrei. Noi suntem pregătiţi pentru aceasta. Totul se aşază în ordine, suntem gata. Aşa cum evreii au adus la neamuri acest Mesaj al neamurilor, neamurile Îl vor duce din nou înapoi la evrei şi va veni Răpirea.”*

Aşadar, ce s-a întâmplat? El a înfăptuit răscumpărarea la poarta cetăţii şi a venit jos să pretindă ceea ce a răscumpărat. Ce a pretins El? Mireasa dintre neamuri. El a intrat la Ea în cămăruţa secretă unde este dezvăluită taina Peceţii a şaptea,

iar acum, Viața  
lui Boaz trăiește în Ea. Ce a zămislit ea? Pe Răscumpărătorul  
înrudit; Ea a dat  
din nou naștere lui Hristos, iar El S-a întors la Naomi care a  
devenit  
îngrijitoarea Lui, părintele Lui adoptiv. Dar unde era Rut? Nu  
mai era nevoie  
să fie menționată pentru că ea întorsese Evanghelia la evrei.  
Ea este înafara  
scenei.

Vedeți, același lucru s-a întâmplat și cu  
Rahela. Ea era soția preferată a lui Iacov, dar datorită unui  
șiretlic, el a  
trebuit s-o ia mai întâi pe Lea; a trebuit să lucreze șapte  
ani și a primit-o  
pe Lea, care este un simbol al evreilor. Dar cea pe care o  
dorea el era Rahela.  
Astfel, a trebuit să promită că va mai lucra încă șapte epoci  
ale bisericilor  
pentru Rahela, iar la sfârșitul celor șapte epoci, ea a dat  
naștere lui Iosif,  
despre care fratele Branham a spus că este un simbol al  
desăvârșirii, un simbol  
al lui Hristos. După ce s-au încheiat cei șapte ani, ea l-a  
zămislit pe Iosif.  
S-au petrecut mai multe lucruri, după care au pornit să se  
întorcă în țară. În  
timp ce se întorceau în țară, Rahela era pe punctul să nască  
din nou, iar când  
au ajuns în țară, l-a născut pe Beniamin. Cine este Beniamin?  
Fratele Branham a  
spus că Beniamin îi simbolizează pe cei o sută patruzeci și  
patru de mii de  
evrei. Rahela este un simbol al Miresei dintre neamuri. Ea L-a  
născut deja pe

Hristos la sfârșitul celor șapte epoci ale bisericilor, dar apoi, i-a dat naștere lui Beniamin, cei o sută patruzeci și patru de mii. Când l-a născut pe Beniamin? La moartea ei. Pe măsură ce el venea, ea pleca. În timp ce Evanghelia merge la cei o sută patruzeci și patru de mii, Mireasa părăsește pământul. Ea pleacă atunci când vine Beniamin, iar Rut nu mai era în poveste când a venit Obed, când răscumpărătorul înrudit a venit din ea și s-a întors înapoi la Naomi. Povestea este desăvârșită.

Pentru încheiere vom merge la versetul 17:

*„Vecinele i-au pus nume, zicând: „Un fiu s-a născut Naomei!” Și l-au numit Obed. Acesta a fost tatăl lui Isai, tatăl lui David.”*

Credeam că i s-a născut lui Rut. Rut i-a dat naștere ca să-l dea lui Naomi. Numele fiului născut de Rut a fost „Obed” și înseamnă „slujitor”.

Acum fiți atenți la versetul 18:

*„Iată sămânța lui Pereț. Pereț a fost tatăl lui Hețron...”*

Cum a ajuns Peret a aici? Prin Tamar.

*„...Hețron*

*a fost tatăl lui Ram; Ram a fost tatăl lui Aminadab;*

*Aminadab*

*a fost tatăl lui Nahșon; Nahșon a fost tatăl lui Salmon;*

*Salmon*

*a fost tatăl lui Boaz; Boaz a fost tatăl lui Obed...”*

De unde a ieșit Boaz? din Rahav. De unde a ieșit Obed? Din Rut.

*„...Obed*

*a fost tatăl lui Isai și Isai a fost tatăl lui David.” (v. 19-22).*

Fără femeile dintre neamuri, linia lui Iuda ar fi fost moartă; nu ar mai fi existat răscumpărare pentru Naomi în țara ei.  
Răscumpărarea este legată de femeia dintre neamuri.

Cartea lui Rut se încheie cu o mică genealogie care arată contribuția femeilor dintre neamuri la linia lui Iuda, până la împăratul David. Slăvit să fie Domnul!

Dacă nu am fost convinși că Cuvântul este

desăvârșit, atunci am pierdut ceva. Acest Cuvânt este desăvârșit! Este minunat!

Mulți profeti și oameni neprihăniți au dorit să vadă ceea ce văd ochii voștri și să audă ceea ce aud urechile voastre. Eu vreau să spun doar: „Îți mulțumesc, Doamne.”

Nu vreau să fiu nerecunoscător, ci recunoscător pentru că pot să deschid Biblia și s-o citesc, iar ea nu este uscată și rigidă, nu este fără Viață. Biblia nu a fost scrisă pentru generația care a trăit pe pământ cu patru mii de ani în urmă, ci eu pot s-o deschid și să spun: „Da, aceasta vorbește despre mine, aceea despre mine și aceea despre mine.” Slăvit să fie Domnul!

Vreți să știți cum putem să-i luăm cuiva ochii de la lume? Arătați-i poziția în Hristos. Arătați-i descoperirea Cuvântului. Când recunoașteți poziția în Hristos și faptul că pe umerii Miresei lui Isus Hristos se află răscumpărarea, cui îi mai pasă de altceva? Dintr-o dată, toate lucrurile își pierd atracția pentru că suntem atrași de altceva, iar atracția pentru Acesta este mai mare decât atracția pentru lume.

Noi nu putem să-i spunem cuiva: „Dacă te uiți la televizor la emisiunea aceea, vei merge în iad!” Uitați de aceasta! Voi nu



puteți șterge atracția cuiva față de un lucru, ci tot ce  
puteți face este să-i  
arătați unde este stogul, unde este Boaz și să-i spuneți:  
„Acolo este stogul,  
acolo este Domnul secerișului, iar dacă Îl doriți, trebuie să  
vă predați Lui și  
să vă așezați la picioarele Sale.” Iar dacă cineva este  
interesat de aceasta și  
se va așeza la picioarele Sale, nu-i va mai păsa cine câștigă  
cutare și cutare,  
ce se întâmplă în politică sau în jurul lumii. Noi ne uităm la  
știri pentru că  
dorim să vedem profețiile împlinite, dar nu suntem legați de  
acestea, nu suntem  
atrași de ele.

Atracția noastră, Viața noastră, identitatea  
noastră este Biblia; Ea este genealogia mea. Cum am putea să  
nu fim atrași de  
Ea și să n-o iubim din toată inima? Mireasa este, Sămânța  
este. Așadar, nu are  
nici un rost să mai facem câteva reguli extra. Ce rost are?

Vă voi arăta doar că Boaz le-a spus  
culegătorilor să lase intenționat în urmă spice pentru Rut.  
Dacă aceasta nu vă  
entuziasmează, atunci nu pot face nimic pentru voi. Dacă nu  
sunteți  
entuziasmați că puteți urca pe un morman de semințe, nu este  
nimic de făcut  
pentru voi. Dacă nu sunteți entuziasmați să știți unde este  
Boaz și că dacă vă  
veți preda Lui, El vă va primi, atunci nici un predicator,  
niciun păstor sau  
conciliator nu poate face nimic pentru voi. Dar dacă ceva din

voi privește la  
aceste lucruri și spune: „Aceasta este ceea ce doresc”, atunci  
ridicați doar  
spicele lăsate intenționat în urmă, îmblățiți-le și mâncați-  
le.

Mergeți la biserică, veniți la masă acolo  
unde El ne dă grăunțe coapte. Continuați să vă hrăniți, să vă  
întăriți, iar  
când aflați unde este El, mergeți la stogul acela,  
descoperiți-I picioarele și  
așezați-vă.

Spuneți: „Mă predau Ție!” Slăvit să fie  
Domnul!

Sunt entuziasmat, sunt fericit! Nimic nu va  
veni la Viață dacă este înafara acestui Mesaj. În acest câmp  
sunt grâne și  
secerători; acesta este secerișul Domnului, iar El este Domnul  
acestui seceriș.

Rămâneți în acest câmp!

Dumnezeu să vă binecuvânteze! Mergeți în pace  
la casele voastre. Amin!